

Cellers | | Actualitzat el 11/02/2019 a les 08:53

El nou camí d'Enric Soler

El vitivinicultor de prestigi deixa la DO Penedès | Considera que ?la DO Penedès s'ha de posar les piles i començar a obrir les mires?

Conscient que no pots descobrir nous oceans llevat que tinguis el coratge de perdre de vista la costa, com va dir l'escriptor francès André Gide, un dels vitivinicultors més destacats del Penedès i de Catalunya, Enric Soler, ha acabat optant per continuar la seva molt reeixida trajectòria al marge de la DO Penedès. Tot i que no volia marxar, ha acabat seguint el camí que també han pres, per diversos motius, d'altres destacats vinyerons.

És el cas de Joan Rubió (Cal Tiques de Santa Margarida i els Monjos), Eduard Pié (Sicus Terrers Mediterranis de Bonastre), Manel Aviñó (Clos Lentiscus de Sant Pere de Ribes), Jordi Raventós (Clos dels Guarans de Santa Margarida i els Monjos), Toni Carbó (La Salada de Les Parellades de El Pla del Penedès), Salvador Batlle (Còsmic Vinyaters de la Serra del Montmell), Pepe Raventós (Vins Natuals de Pepe Raventós de Sant Sadurn d'Anoia), Rubén Parera de Finca Parera de Sant

Joan Samora, Ignasi Seguí (Vinyes Singulares de Pacs del Penedès), Antonella Gerosa i Massimo Marchiori (Partida Creus de Bonastre), Finca Valldosera d'Olèrdola, Masia de la Roqua (Jot Camps) d'Olivella Anna Martí (Bi de Ca n'Estruc, que es troba fora de l'àmbit de la DO, tot i que a tocar)...

Enric Soler ha acabat optant per continuar la seva molt reeixida trajectòria al marge de la DO Penedès

També elaboren vins parcialment fora de la DO Penedès cellers com ara Mas Candí de Les Gunyoles d'Avinyonet del Penedès o Esteve i Gibert (Albert López) de la masia Cal Panxa dels Casots de Subirats.

Enric Soler se sent profundament del Penedès i diu que no ha tancat la porta a tornar a la DO Penedès, tot i que precisa que "haurien de canviar moltíssim les coses". Afirmar que "el Penedès no és només propietat de la DO Penedès", i considera que "a la gent, als consumidors, els interessa poc les DO's ja que la seva garantia ja no és perceb igual avui en dia?". De fet, Enric Soler reconeix que "el que m'ha fallat és la intransigència de la DO Penedès", a qui acusa d'una especial "tossuderia en no voler trobar una solució?". Soler s'ha vist forçat a marxar en no rebre els distintius del Consell Regulador de la DO Penedès ja que es va negar a estampar el nom de la DO a l'etiqueta frontal (però sí estava ben disposat a mantenir-lo a la contraetiqueta).

Diu no haver volgut jugar a fer un doble etiquetatge com d'altres elaboradors, ?un doble joc?, i que, per coherència, ha preferit marxar. Creu aquest vitivinicultor que hi ha un tractament desigual a la DO, com el que s'apunta a una cèlebre frase que s'atribueix a Groucho Marx: ?Aquests són els meus principis, però si no li agraden en tinc d'altres". Recalca Enric Soler que ?aquesta qüestió s'ha posat damunt la taula del Consell en diverses ocasions?, però que la DO s'ha mostrat del tot inflexible. També és del parer que ?la DO Penedès s'ha de posar les piles i començar a obrir les mires?. Sigui com sigui, no té dubtes que ?el Penedès té moltes possibilitats com a zona i terra, i una gran diversitat?. Ara bé, reconeix que ?un punt de tristor sí tinc?. Lamenta que la DO Penedès ?hagi deixat perdre un projecte com aquest per una normativa bastant capriciosa?.

Aquests dies, pendent de les llunes, aquest formador vilafranquí que el 1995 i el 1996 va fer stages al restaurant elBulli i que es va imposar l'any 1997 al Campionat d'Espanya de Sommeliers va podant com si fos un meticulós jardiner els seus vells ceps, que ja ocupen unes 4

hectàrees. Creu, com Rigoberta Menchú, que la terra és arrel i font de la nostra cultura, i es mostra convençut que la gran recuperació faunística a les seves vinyes és fruit d'unes pràctiques culturals més respectuoses. Hi ha des de senglars a xoriguers, cucs, aranyes i tot tipus d'insectes i força talps que donen nom al seu primer vi, al seu producte més icònic: el Nun Vinya dels Taus. Poda amb precisió clínica.

A cada cep li aplica el tall que creu més necessari. Fa podes més aviat llargues per no estressar la planta, tot buscant l'equilibri, i fuig de collir xarel·los que ja han enrossit. Als 52 anys ha consolidat plenament un projecte ple d'il·lusió i romanticisme que ha assolit ja les 10.000 ampolles, tot plegat amb vins blancs de prestigi. No vol anar més enllà de les 16.000 ampolles, una xifra que no espera aconseguir fins d'aquí a 3 o 4 anys. De sempre que ha treballat en base a la xarel·lo però des del 2016 que també s'ha obert a la també autòctona malvasia de Sitges. The Wine Advocate ha reconegut en diverses ocasions els seus vins, que s'han arribat a convertir en els blancs millors puntuats de Catalunya.

Va començar amb només sis bótes, una desbrossadora manual i una motxilla per a fer els tractaments fitosanitaris.

Tot va començar l'any 2003, amb el traspàs del seu avi matern: Enric González Romeu. La seva

petita, vella i sàvia vinya de Sabanell (Font-rubí), que havia donat raïms que van fer cap a Codorníu, es va convertir en tot un repte per a un home que aleshores residia a Sitges i que es dedicava plenament a la docència vitivinícola. És un projecte romàntic i un camí d'investigació personal. El 2004 naixia la primera anyada del seu imponent xarel·lo Nun Vinya dels Taus, un vi fermentat i criat en roure francès de gra fi, ja rondant els 30 euros per ampolla (avui l'anyada del 2016 es ven a 45,70 euros).

Com a bon tastador que és, de seguida va veure que trobaria clientela disposada a valorar el seu vi i a pagar molt més del que es pagava aleshores per un vi blanc penedesenc. Va començar amb només sis bótes, una desbrossadora manual i una motxilla per a fer els tractaments fitosanitaris. Fins que no va vendre la cinquena anyada no va aconseguir deixar enrere les pòlisses de crèdit. Avui ha condicionat el seu celler, on també hi viu. I tot plegat ho ha aconseguit només amb la seva inquietud?. Reconeix que el seu projecte, des del seu naixement, ha estat atípic?.

?

El 2006 sortia al mercat la primera anyada del seu segon vi, l'Improvisació, on s'estrenaven els primers ous de ciment per a la criança de vins blancs al Penedès

El 2006 sortia al mercat la primera anyada del seu segon vi, l'Improvisació, on s'estrenaven els primers ous de ciment per a la criança de vins blancs al Penedès. De mica a mica ha anat comprant vinyes tement que les ampliacions de la C-15 li escapessin un patrimoni vitícola que ja parteix l'Eix Diagonal. Amb l'anyada del 2013 estrenava el també sensacional Espenyalluchs, fruit d'una vinya en coster al límit entre Font-rubí i Torrelles de Foix. Ara reempeltarà amb xarel·lo part d'una vella vinya de parellada. Potser en un futur proper s'acabarà decidint a elaborar un monovarietal de malvasia de Sitges després d'haver tret al mercat amb l'anyada 2016 un xarel·lo amb malvasia.